

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Vredništvo i upravništvo Novin je v
Črensovcih, Prekmurje*.

Vrednik: Klekl Jožef, vp. plebanos v Črensovcih.

Oglasi, (inzerati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstem je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 14, 12 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravništvo „NOVIN“.Par reči k volitvam
v Prekmurji.

Vsakši, ki zasleduje javno, politično življenje naroda, prizna, da so volitve velkoga pomena. Ne samo zato, da ljudstvo z njimi odloča i si samo zariše pot, po šteroj se bodo rešavala njegova politična pitanja, ki so za njegov razvoj, kak gospodarski, tak prosvetni i verski odločilna, nego tudi zato, ar pokažejo — če se vršijo slobodno — mišljenje ljudstva i svedočijo o njegovoj političnoj zrelosti.

Če gledamo volitve v Prekmurji pod tem vidikom — v kelko kažejo našo politično zrelost — se nam pokaže zanimiva slika, pa ne samo zanimiva, nego tudi žalostna, ki nam vnogo svedoči.

Če se bomo sodili po izidi volitev, se moramo ločiti v tri tabore.

Prvi so tisti, ki se neso dali premotiti ne s penezi, ne z oblubami i tudi z grožnjami ne, nego so ostali verni svojim starim načelom i so se odločili za svoje prejšnje voditele, ki so se dozdej bojuvali za njihove pravice i se bodo borili tudi od zdaj naprej. To so tisti, ki so oddali svoje glase za kandidate Slov. ljudske stranke — Kmečke sveze — i so s tem izrazili svoje zavupanje do njih, zednim pa tudi zahvalnost za trdi boj, šteroga so vojivali v parlamenti za pravice Slovenije, za bratski sporazum med tremi narodi Jugoslavije, Srbi, Hrvati i Slovenci, šteri sporazum je fundament za mir i red, za zadovolnost i blagostanje v našoj državi. Te tabor neje najmočnejši — za par sto se je od zadnjih volitev skrčo — a je še vsigdar zadosta močen, da ne podleže nasprotnikom. Močen je tem bole, ar zna, da se bojuje za sveto stvar i to njemi bo davalo nove sile, da se ne vda.

Drugi so tisti, ki so se dali preslepiti z oblubami, štere se ne bodo mogle nigdar spuniti. Pred prejšnjimi (18. marca 1923) volitvami nam je Radič obečavao, da nas prikapči Vogrskomi, da ne bomo služili pri vojakaj, da ne bomo plačivali dače — z ednov rečjov, obečavao nam je nebesa na zemli — i s temi svojimi oblubami je dosegno, da se je dobra tretina naših volilcov odločila za ljudi, šterih prle nigdar neso videli i jih vnogi niti po imeni neso poznali. Oblube so vlekli i to nihče neje pitao ali se dajo tudi spuniti. Štero oblubo je Radič spuno? Niti edne. Dodao pa je tem še druge i to je tak jako vplivalo, da se je prek 6000 Prekmurcov — Goričancov i Vogrov — odločilo za hrvacko stranko, ki v parlamenti — ar so njeni poslanci sedeli celi čas doma, njeni voditeo Radič pa je hodo po Angliji, Rusiji i Austriji — niti prsta ne genila, da bi pomagala v boji, šteroga so vodili poslanci dr. Koroščovoga, dr. Spahovoga i Davidovičovoga kluba. Prekmurci so volili Hrvate i s tem nekak kazali, da nam je bole za Hrvacko, kak za Slovenijo, če

tudi smo Slovenci i so bili Slovenci tudi naši pradede, ki so se že pred 1000 leti naselili na toj zemli.

Tretji pa so poslušali na cinkanje penez. To njim je tak zaglušilo vüha, da neso čuli glasa svoje vesti, štera njim je pravila, da naj ostanejo verni svojim načelom, da naj pomagajo do zmage pravici proti krivičnosti i nepoštenosti, da naj podpirajo može narodnoga sporazuma, nego so se odkrili pred kúpčekom penez i se odali za par Judašovih grošov. Za nekoliko cotavih dinarov so odali svojo narodnost, svoje pravice, svoja načela. Mislim, da v osvedočenje toga ne bo nepotrebna edna prilika. Od Prekmurca je. Cele ne podam, a ka omenim, je od reči do reči. Čujte, ka pravi:

Eden demokratični sobočki kandidat je zdaj, gda so valastáše bili, našoj občini edno pismo poslao, še svoj pečat je goridjao na pismo, pa se jetak fajn lastnoručno podpisao, da praj če bo on izvoljen za követa, te da našoj vesi 50.000 dinarov. Njegovej sapi, to je dosta penez, pa smo oprvim ne vervali, da bi ta vladna stranka za edno prekledavčarsko vesnico telko reskerala, no gda smo videli tam gori uradni pečat, nas je le premotilo i smo vsi na njega glasivali. Ali je prilika istinska, ali pa se Prekledavčar, ki jo je v Szabadsági objavo, samo norčuje, ne vem. Istina pa je, da se je to dogajalo, čeravno v tom slučaju ne, pa v stotih drugih.

Nekdi sem čteo, da so volitve pokazale, da smo politično zreli. Za nešterne to vela, a o velkoj večini moremo trditi, da ne ve prav, ka so volitve i kakšega pomena so za njegovo življenje. I tak sodijo o nas tudi drugi, ki ne poznajo naših razmer i tak še bole čarno vidijo ves položaj. V političnom pogledi se z našimi slovenskimi brati nemremo primerjati. Oni so v svojem prepričanji trdni i jih ne spela vsakši slepar, ki malo zacinka s parami ali pa njim obeča zlate palače v zraki. Svojih načel oni ne odajo. Zakáj pa je takša razlika med nami? Oni majo za seov dugo-letno politično šolo, mi je pa nemo. Oni so združeni, mi pa raztepeni. Organizirani so, nam pa se še niti ne senja o pravom društvenom življenji. V najmenšoj goričkoj vesnički majo Kmečko zvezo, mi pa jo komaj poznamo:

Kakšega pomena je za nas v političnom pogledi Kmečka zveza, so nam pokazale slovenske vesnice v dolnjem Prekmurji. Tam je že vdomačena i pozna se, kelko pomaga pri vzgajanji političnoga življenja. Dolenski Prekmurci so pokazali, da neso bilke, štere odnese veter zdaj na pravo, za malo časa pa na levo. Svojim načelom so ostali verni i so se skoraj vsi — ne samo vsi, nego še več kak leta 1923 — odločili za voditela, šteroga so meli do zdaj.

Če pomislimo, da smo še pred petimi leti živeli pod razmerami, štere nam neso dopušćale, da bi se slobodno odlo-

čali, se zavolo volilnoga izida nekoliko lahko opravičimo, ar tak friško neje mogoče napredovati. Pomisliti pa moramo tudi, da na nas leži, da se razmere zboljšajo, zato naj nas to navči, da dale ne bomo spali, nego začnemo z delom, da se to popravi, ka smo zagrešili. Ne smemo pozabiti, da nam je kmečka organizacija, ki nas vpela v pravo politično življenje potrebna, zato moramo posvetiti svoje moči razširjanji Kmečke zveze.

Fr. K.

Volitve v Jugoslaviji i
miselnost inozemstva.

Volitve, ki so se vršile 8. februara, neso samo v našoj državi zbudile velkoga zanimanja, nego v vseh evropskih državaj, posebno v tistih, ki so po kakših mednarodnih političnih zadevaj z Jugoslavijov v malo voskešoj zvezi, kak Čehoslovaška, Italija. Zanimale so se za naše volitve tudi velke države: Anglija, Francija. I zdaj, gda so volitve za nami, je izgovorila evropska javnost sodbo o njih.

S sodbo, ki je izgovorjena, P. P. Ž. režim nikak nemre biti zadovolen. Ta sodba, ne samo da njegovoga postopanja ne odobrava i hvali, nego ga obsoja, obsoja tak, da je sramotno za tiste, ki so takše postopanje vpelali i ga nadaljujejo. Obsodbi Pašič—Pribičevićove politike so se pridružili celo nešterni listi, ki so je prle zagovarjali i odobravali i so zavolo toga napadali opozicijo. Tak dela glasilo francoskih nacionalistov „Le Temps“, ki je še nedavno dvigalo P. P. režim v deveta nebesa. Zdaj pa med drugim piše: „... Istina je, da je nastopila belgrajska vlada jako sirovo i da je Pašič do meje izrabo vladno moč v boji s svojimi nasprotniki...“ Volilni uspeh vlade ne je takši, da bi mogeo Pašič vršiti samo svojo volo. Pašič i Pribičević bota prisiljeniva k politiki sporazuma.

Česka „Tribuna“ v Pragi med drugim: „Proti neznatnoj večini radikalov i Pribičevićovih demokratov stoji železno utrjena opozicija. Zanimivo je posebno dejstvo, da opozicija neje nikaj zgubila; nego Hrvatje majo eden, Davidovič pa celo 6 mandatov več. Ta dva uspeha sta najvažnejša iz zadnjih volitev. Znalo se je najmre da Pašič zmaga z oboroženov silov i političnimi nastavlenci, z zaplembov vladi neprijaznih listov i pritiski na celoj liniji...“ Nadale piše, da takša politika, kak jo je Pašič vodo do zdaj, neje mogoča, ar bi Hrvate i tudi druge, ki so za poštenost i sporazum, lahko prisilila, da bi začnoli inači nastopati.

Drugi češki list „Čech“ pravi, da je izid volitev za vladu porazen. Večjega poraza Pašič neje mogeo doživeti, kak da morajo njegovi listi sveti poročati, da ma samo 10 glasov večine.

Podobno pišejo tudi drugi svetovnj

listi, med njimi največji angleški dnevnik „Times.“ Te pravi, da dokazuje izid volitev v Jugoslaviji, da šče vse prebivalstvo decentralizacijo.

Iz vsega pisanja različnih listev se da povzeti, da je svet, ki zasleduje razvoj našega političnega življenja, sprevidno, da se politika, kak jo vodita Pašič-Pribičević od začetka, nemre voditi na dale, ar je protivna voli vseh treh jugoslovanskih narodov i vodi v nered v javnom življenji. O tom je osvedočen vsakš, samo tisti, ki majo oblast v rokaj, ne. Oni se držijo stare poti i kak se vidi iz postopanja po volitvaj, se je bodo držali tudi naprej. Pitanje pa je, kak dolgo. Ar vse trpi samo do mere, od te naprej se ne da iti. Ljudska vola je tudi od oborožene sile močnejša, zato ednok mora priti do zmage. Pri nas pa je vola vseh treh narodov to, da Pašič-Pribičević-Žerjav idejo, oblast pa dobijo v roke možje narodnoga bratskoga sporazuma.

Položaj po volitvaj.

V političnom življenji nega takše živahnosti, kak te, gda je narodna skupščina zbrana. Itak pa se nemre praviti, da bi bio političen položaj mrtev — da se nebi nikaj delalo.

Po volitvaj je nastao položaj, kakšega neje pričaküvao PPŽ režim, ki je vüpaio, da se nje-mi posreči s silov, obljübam, podkupüvanjom pridobiti za sebe veliko večino, s šterov bi mogeo nadale voditi svojo politiko krivic i nepoštenosti. Kak težek je položaj za režimskivi stranki, se vidi iz toga, da se den za dnevom vršijo seje, na šterih sklepajo o načini, kak bi se to zamotano stanje rešilo. Svoje nasilje režim nadaljuje. To se kaže posebno v ustavljanji i zaplembaj listov. Šteri list natisne kaj takšega, ka bi pokazalo zamazano postopanje PPŽ. režima, ali ki inači šče povedati istino, ne sme priti na svetlo. Za opozicionalne protirežimskie liste — tiskovne slobode več ne poznajo. Če pišejo proti Pašiči, Pribičevići, Žerjavi, jih krivijo, da pišejo proti državi — kak da bi bili tej trije gospodje država — zato ne smejo priti ljudem do rok, ar bi v njem vzbüjali sovraštvo do domovine. Proti takšemi postopanju je nastopilo Jugoslovansko novinarsko združenje i je poslalo odposlanstvo na notranjega ministra z resolucijov, v šteroj protestirajo proti preganjanji časopisov i novinarov.

Položaj je tudi za opozicionalni blok resen. Voditelji se zavedajo, da jim bo potrebna še večša edinost i ödločnost, ar boj bo težek. I na te boj se pripravljajo. Taki po volitvaj so se zbrali v Belgradi, gde so se na večih sejaj posvetüivali, kakše stališče naj zavzamejo i kak naj nadaljujejo boj za sporazum i zmago poštenosti. Iz Belgrada so se podali v Zagreb, da bi se

posvetüivali s hrvackimi voditeli. Ka so sklenoli je razvidno iz izjave dr. Trumbića: „Sklenjeno je predvsem, da öžji i širši blok prenehata i da se vse stranke öžjega i širšega bloka združijo v eden parlamentarni blok, šteri bo vodo enotno politiko i način i bo v vseh pitanjaj nastopao kak en blok. Sklenjeno je dale, da se bo nadalüvala politika sporazuma na podlagi Davidovičove deklaracije, zato je dobo opozicionalni blok novo ime: *Blok narodnoga sporazuma*. HRSS (Radičova), štera do zdaj formalno neje pristopila v blok, nego ga je samo podpirala, je odzdaj *kotriega bloka* kak vse druge stranke.

Takši je zdaj položaj. Na jednoj strani režimskivi stranki — radikali i Pribičevićovi demokrati — šterivi s silov držita na oblasti, na drugü strani pa tesno združeni blok narodnoga sporazuma, šteri je tem močnejši, ar je Hrvate pridobio popolnoma za sebe. Da bo ta mela Pašič i Pribičević z blokom sporazuma močen boj, je gotovo, sme pa se tudi pričaküvati, da jiva te blok vrže, a ne samo za tri mesece — kak pred volitvami — nego za vsigdar. Ali pa doseže to, da Pašič spremeni svojo nasilno politiko.

NEDELA.

I. V postü. Evangelij sv. Mataja. IV. 1—12. Pelan je bio Jezus v puščavo od Düha, da bi se skušavaio od vruga.

Kak je Bog dopüsto skušavanje negda v paradizomi prvomi človeki, zastopniki človeškoga roda, tak je dopüsto tudi svojemi Sini, zastopniki novoga človestva v kraljestvi božem. Kak je negda sramotno bio premagan prvi Adam, tak je častno zmagao zdaj drugi Adam; i kak smo bili deležni suženstva prve premaganosti po Adami tak smo postali zdaj deležni slobode nove zmage po Jezusi Kristušü.

Po prvom grehi Adama je naša narava postala slaba, pokvarjena, vsa gobava; nagnjena k slabomi, k grehi. Križe i težave, trpljenje je spravo prvi greh na Adamove rame i na njegovo deco. Celi človeški rod je postao deležen te strašne herbije Adamove: „V znoji svojega obraza boš jo svoj krih, ar si prah i se v prah povrneš.“ (I. Moz. 3. 19) Jezus Kristuš, obljubljeni odküpiteo človeštva, je v svojoj božjoj previdnosti vido sirmaštvo i nevolu človeštva. Ali to je njemi ne bilo zadosta; on sam je šteo biti deležen naše sirmaščine i vseh naših bolečin. On je šteo postati od Betlehema do krvave Kalvarije spodoben človeki v vsem; šteo je postati človek po naravi. I postano je mož bolečin. „Istinsko, on je trpo naše betege i prenašao naše bolečine“ pravi prorok Izaiáš. I sv. Paveo piše: „Zato je naš velki dühovnik (Jezus Kristuš), ne takši, števi naše onemoglosti nebi mogeo pomilüvati, nego šteri je bio vösproban, kak mi, v vsem, zvün greha.“

Prvoga Adama je nesrečnoga včino greh, drugoga Adama pa je onesrečila ljubav, ljubav ga je včinola nam ednakoga v vsem zvün greha. — Kak je negdaj bio skušavan od poželenja tela, poželenja öči i gizdosti žitka prvi Adam — tak je tudi drugi Adam Jezus Kristuš bi skušavan od poželenja tela, poželenja öči i giz-

dosti žitka, — da bi tudi v tom bio spodoben človeki. To so najmre tri poglavitne, tri strašne göbe naše pokvarjene narave. „Ar vse, ka je na tom sveti, je poželenje tela, poželenje öči i gizdost žitka, ka je ne od Öčo, nego od sveta“ piše sv. Janoš apoštol. To se pravi: Poželenje tela: uživanje v jestvini, uživanje sveta, veselice, plesi, naslajanje, nečistost, nesramnost. Požljivost öči je parovnost po blagi, bogastvi, česti, penezaj itd., požljivost öči pripravi človeka na to, da telovne reči za več štima, nego Boga, penezi, blago, küpčija to so bogovi požljivosti öči. Gizdost žitka pa je predrzno zavüpanje samomi sebi, svojoj moči, brez pomoči drugih, posebno brez milosti bože. — Jezus Kristuš nas je dnes šteo opominati s svojov peldov, kak se moremo vojsküvati proti požljivosti tela, požljivosti öči i gizdosti žitka. Jezus je vse tri skušavanja premagao z rečjov božov, zato tudi nas pogosto opomina, da naj nücamo to dobro sredstvo. V evangeliji sv. Mataja pravi: „verüstüjte i molite, da ne spadnete v skušavanje.“

Zdaj so se spunjile reči sv. Ivana: „Istinsko je prišlo k vam bože kraljestvo na zemli. Jezus je ob nastöpi v nebesko kraljestvo na zemli vövrge šatana, boj je začno proti vojvodi tmice i v tom boji je z ednov samov rečjov: „Poberi se šatan.“ Premagao je peklenške moči, zrüšio je poglavarstvo hüdoga düha nad človeškim rodom. „Zdaj je sodba sveta, zdaj bo vövržen vojvoda toga sveta.“ (Jön. 12. 31.) Zdaj je nastopilo kraljestvo bože, zdaj je zavladao Kristuš.

Kristuš je postao podoben nam v naših slabočaj, mi pa postanimo podobni Njemi v njegovoj moči. Kak smo po prvöj skušnjavi premaganci, tak postanimo po drugöj zmagalci.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Dijaško podporno društvo v Murski Soboti se najtoplejše zahvali vsem plemenitim darovalcom, ki so se odzvali prošnji dijakov nabiralcov, čiravno z najmenšim darom pripomogli društvi do pripomočka, da de mog o tudi nadale vršiti svojo plemenito nalögu v hasek sirmaškim dijakom naše realne gimnazije. Darüvali so sledeči kraji te-le vsote (v dinarjih): Andrejci 116.25, Bakovci 120, Beltinci 123, D. Bistrica 13, G. Bistrica 25, Bodonci 105, Bogojina 174.50, Bratonci 42.50, Bukovnica 33, Černelavci 83, Črensövcü 163, Dobrovnik 85.75, Dokležovje 23.75, Domanjševci 16.75, Fokovci 80.25, Fikšinci 126.75, Gančani 11.75, Gorica 54.50, Gradišče 78.50, Ivanci 22.25, Izakovci 26.50, Kančevci 16.75, Kobilje 115, Križevci 150, Krog 111.50, Kupšinci 224, D. Lendava 100, Lipa 85.50, Lipovci 42.50, Martinje 100, Martjanci 46.50, Melinci 66.25, Mlajtinci 77.50, Moravci 30, Nedelica 125, Nemšovci 16, Noršinci 46, Odranci 146, Pečarovci 70, Pertoča 30, Petanjci 66.50, G. Petrovci 200, Polana 35, Predanovci 81.75, Pucinci 129.50, Pužavci 154, G. Radgona 390, Radmožanci 80, Rakičan 125.75, Renkovci 135, Sebeborci 150, Sodišinci 12.25, Sotina

Novi svet.

Spisao: I. Sziklai.

Iz vögrščine prestavo Fr. Kolenc.

Ar öča so sami lehkö obdelovali malo njivico i tudi gorice so bölje lehkö kopali i vred devali, kak ženska. Potom pa so bili tudi precü priličen stolar; samo senjar ne.

— Ka je to senjar? — je pitala Trezika.

— Tisti mešter, ki ne oda pri hiši to, ka dela, nego nösi iz ednoga varaša v drugoga na senje. Stölar kühte, zibelke, deske za mesiti i drugo. Moj öča so bili, samo takši kmečki stolar, a so poštenö zvršavali svoj poseo. Tak lepa dreva so delali, tak lepo so jih pofarbali, posebno če vmro mladi dčeko ali mladenka, da še zdaj govorijo o tom. Ne bi šü bogme mislili, ar bili so močen, zdrav človek, da bo tak friško delao njim drevo drugü.

— Kakšo falingo so meli? — je pitao Elemér.

— Kakšo falingo? Jaz istinsko ne vem. Tüdi doktor neje znao. Ali so se pretegnoli, ali so meli plüčnico, ne bi znala povedati. Samo to znam, da so v goricaj dobili. Gda so večer prišli od tam, istija, da je nastalo jako božno vreme medtem, gda so vüni delali — so jako tožili, da jih bolijo prsa i mraz jih je stepao. Mati so njim skühalü koprov tej, so jih namazali, a postalo njim je hüje. Opolnoči so že zmešano govorili. Drugü den so poklicali doktora, a on njim ne mogeo pomagati. Tretji den so jih položili na mrtvečki oder. Od tistoga časa je postalo naše življenje sirmaškajše. Ar to je sčista

odpadnolo, ka so öni s stolarstvom zaslüžili. Mala njivica i goričice pa naj neso mogle zdržavati. Mati so morali iti na delo. Če bi samo lehkö delo morali opravlati, ne bi bilo nevole.

Od težkoga dela se je že odvadilo njeno zmantrano telo. Zberati pa si neje mogla. Ednok. pranje, kühanje, mala podpora pri popovih, županovih i tü pri gospodi; drugoč pa kovanje goric, krumplov, tretje konopel, a tüdi drobljenje kamenja na državnoj cesti; pod tem je morala spadnoti v gübe pred časom. Tak, tak, löba piceka! Vüva sta preskrbljeniva, ne bo vama trbelo stopiti v težko delo v žgečem leti, čonte — prezebajočoj zimi; jaz pa sem morala ne samo ednok pomagati v ednom — drugom.

— Ka ste vi delali?

— Ka sem mogla. Jestü sem nosila, travo žela, šibje sem vezala, prala sem tüdi posodo pri gospodskih hišaj, če je trbelo pomoč, gda je bio velki obed, Tak sve se mantrali, vlekli žmetni jarem. A itak nesve mogli obdržati malo vrtvece. Najprle so se uboga mati od njive morali ločiti. Potom so prišle gorice. A kak težko se je odločila za to. Nego morali sve odati tüdi zato, ar neje mogla tak obdelavati, kak bi trbelo. Gor bi že morala plačati. Ne je dugo preživela zgübe prilübenih goric. Ostala je še samo hišica. To sem jaz herbala. Tüdi neščem, da bi prišla v tihinske roke.

— Stanüje što v njoj?

— Stanüje ka pa. Tüdi plača nekaj; a s tistoga komaj ostane kakši groš. Ar vsigdar trbe papravlati, mazati, krpati hišičko. Brez toga

bi se zrüšila. Tak mi tedaj ne ostalo takše verstvo, da bi mela hrano i bi si mogla pri-skrbeti obleko. Dobro, da ne je stiska že prle navčila na delo; tak me bár spoštüjejo, gde bole menje. A potrebüjejo delavne roke. Tü posebno.

— Tü? — je pitao Elemér začüdeno. — Ka telko dela mate?

— Nemrem se pritožiti; — je odgovorila Mari.

Elemér je zarazmo, ka je štela dekla s tem praviti, ne da bi žalila gospodara ki je rod tomi dečki. Rodbina le vleče v küp. Ne bi marala, da bi jo zatožo. Zato neje govorila bole öčivestno.

A ka bi tožaro Elemér. Vido je on že prvi hip, že doma pri njih, da Góherca neje takša ženska, ki bi si namazala roko, gda koga za vüha prime. Trde narave mora biti. Čüo je o njoj tüdi prle, a občüto je iz vsake njene reči, vsakšega djanja že te, gda je bole pogosto prihajala notri med öčinim betegom. Še bole pa te, gda so jiva posadili na kočijo i pelali s seov.

Nemre meti tü jako zaželenoga posla siromaška slüžkinja. Mogoče jo tüdi zbijejo. Kak je gotovo, da boöo tüdi njiva bili. Moj Bog, moj Bog!

I na to miseo so njemi strepetala vüsta, öči. Znova so njemi priteklo že posüšene skuze. Če bi videli to njegov öča!

— Kaj ne, da slabo ravnajo z vami, Mari? — je pitao dale.

— Kak morete ka takšega misliti, gospod Elemér?

115-50, Srdica 117, Strehovci 47-50, Strukovci 78, Satahovci 88-75, Tešanovci 10, Tišina 86, Tropovci 65-75, Turnišče 140, Vidonci 119, Vučja Gomila 21-20 Din. — Odbor.

V sredo 18. II. 25. se je zgubila denarnica od D. Lendave do Hotize. Notri je bila srednja šuma penz i razni dokumenti z imenom lastnika. Najditelj se prosi, da vse proti primerni nagradi pošteno vrne lastniki ali upravi Novin.

Kmečke zveze naj spišjo vse nove člane (kotrige) v svoje društvo, član je leško vsak moški i ženska od 21 let naprej (§ 5.) či v začetki leta neso mogle za volo volitev — naj to včinijo do 31. maca i od vsakšega 1 dinar članarine poberejo, od cele šume polovico prihranijo za svojo K. z., drugo polovico s prepisom imenika nam pošlejo. Nešterne so to že včinile kak Rakičan, Bogojina, Izakovci, Ivanci i Noršinci.

Ar ste znova oba poslanca zvoljena, gledali bomo, da ta mela bar vsaki tjeđen eden uradni den za potrebe, pritožbe i prošnje svojih volilcov v prostorih tajništva SLS v Murskoj Soboti. Te uradni den naših poslancov bomo objavili. Ovači pa doma itak sprejmejo vsak dan ljudi.

Naše tajništvo se je preselilo v drugo stanovanje. Ljubitelji našega kmečkoga lüstva, bedeničkoml vlč. plebanoši g. Faleki se mamozahvaliti za to naklonjenost, da so svojo hišo — poleg drž. bolnice — v Murskoj Soboti dali našemu tajništvu SLS i njenim organizacijam na razpolago. Drago lüstvo, prihajaj v vseh zadevaj rado v naše tajništvo. Bratski kmečki pozdrav vsem organizacijam!

V Rimskom romanji bo Prekmurje lepo zastopano. Iz Cankove de jih šlo 5, tudi z Gradišča, Sobote, Beltince se jih je že precej priglasiło.

Imeniten sprevod. Februara 8. je naše lüstvo tao vzelo z velkoga sprevoda, gda so pod Mürov zakopali samostojnih demokratov glasilo „Murske Novine“. Ekspozent toga tjeđenika je slabo opravo, na mesto njego bo dr. Žerjav se sprehajao s svojov zloglasnov „Domovinov“ po našoj krajini. Hvala na takšem obiski.

Murska Sobotica. Nešterni naši poštni služabniki se že duže kausajo med sebov, mesto da bi vršili narodi v basek državno službo. Ednomi domačini v cerkvi niti med božov službov ne dajo mira.

Pišejo nam. Vaše „Novine“ so prinesle poročilo, da je dana državna podpora občini Püconci. — Mi znamo, da je to dao g. Koder, ne vemo pa ali je država g. Koder ali pa mi, ki tu živemo. Nadale se guči, da je tej desetjezer dinarov danih celoj gmajni?

Država.

Živka Dimitrijevič †. V Belgradi je vmoro inženier Ž. Dimitrijevič, predsednik zveze Jugoslovanskih inženierov arhitekt i načelnik v prometnom ministerstvu. Pokojnik je bio že pred vojnom eden najboljših inženierov v Srbiji; pö vojni si je pridobio velko zaslužjenje za cbnovozeljezničkoga prometa.

Mogoče samo pri nas. Vpokojenomi poveljniki žandarstva v Sloveniji, polkovniki Dragiči je država dužna 4532 Din 70 p. Državni

— Ne zovite me za gospoda, samo za Eleméra.

— Če ste pa to?

— Ne zovite me tak. Bote videli, da bo tudi tetica čemerna za to!

— O ka pa! Ravno te bi bila čemerna, če bi vas samo za Eleméra zvala. Vi ste že velki gospod.

— Ka bi bio. Pravim, jaz bole znam, ali bar čütim, da me tetica ne bo mela tak, kak da bi bio gospod. Jaz se je bojim.

— No ne bojte se! Neste še se navadili.

— Jaz se nigdar ne navadim istinsko.

— Jaz pa tudi ne; — je dodala Trezika z boječim glasom.

Mari neje znala, ka njima naj govori. Proti oskrbnim starišom ne sme razdražiti teviđdeteti. Čüt, nagnenje jiva neje motilo. Dečja duša je takša, kak fini vremenokaz. Se še niti ne vidijo oblaki, že čüti viher.

D bro čüti dečkö, da njoj siromaškog služkinji v toj hiši nejde dobro. Dela do zadnje žilice, vse ar Góhérove razmere ne dopüstijo, da bi meli več služkinj; küha, pospravla, opravla pranje, delo v ogradi, vodo nosi, hrani perotnino. Gospodinja pomaga, pa tudi ne; največkrat je samo v napotje, Cela kroglina zna o njoj, da neje dobro gospodinja. Zato so tudi že razfalatili skoro vse, ka je kaj vredno.

A tudi toga ne sme povedati tema detetoma. Vse eno bi se lahko zvedelo, da je ona pravila i te bi jo gospodinja odtirala. V tom časi pa je žmežno najti mesto; ar z dobrega mesta se ne giblejo služkinje. S slabšim pa bi norost bila menjavati.

svet je ta dug z rešnjom od 1. febr. 1924 priznao i odredo, da se izplača. Nato je polkovnik Dragič 10. februara 1925 teda po ednom leti dobo — ne peneze, nego sledečo „rešitev“: Molim, da se molioocu, pukovniku u penziji, g. Dragiču, izvoli saopštiti (naznaniti, o.), da nema budžetom predvidjenog kredita za ovu isplatu. Kod se budžetom previdi i odobri kredit za isplata če se odrediti.“ — Ali nesmo sirmaški, če niti 4532 Din 70 p. nemre država plačati svojemi bivšemi služiteli? Za 4532 Din 70 p. bo potrebno zdaj še parlamentarno zasedanje, da se kredit odobri od cele skupščine. — Ka če vlada zna še spadnoti zavolo toga „strašno velkoga pitanja. 4532 Din 70 p. duga ne vüpa izplačati, za volitve pa je mela prek 800 milijon dinarov.

Velik vlom v Sombori. V noči na 12. febr. se je zvršo pri trgovci Eremina drzen vlom. Vlomilec je pobrao samo različne dragocenosti i se ne brigao za drugo blagö. Odneso je ovratnico z diamantom, 7 zlatih zapestnic, nekolko prstanov i vühanov, zlatih srebrnih gumb i zlat za 10 kron v skupnoj vrednosti do 40 jezer dinarov.

Samomori v Zagrebi leta 1924. Število samomorov je lani v Zagrebi v primeri s prejšnjimi povojnimi leti precü spadnolo. Med tem da je v prvih letaj zvršilo samomor po 50 ljudi na leto, je bilo l. 1924 samo 35 samomorov. Najmlajši samomorilec je bio star 17, najstarejši pa 68 let.

Ali neje zanimivo? Na Ptujskom poli sta 2 sosedni župniji (fari): sv. Margeta i sv. Marko. Prva je rojstna fara prof. Veseniaka, druga pa rojstna fara dr. Pivka, kandidata Žerjavovcov. Pri sv. Margeti je dobo Vesenjok 380 glasov, Pivko pa 4, pri sv. Marki pa Vesenjok 616 glasov, Pivko pa 14.

Jubilej v pravoslavnoj cerkvi. Na den 31. maja bo obhajala srbska pravoslavna cerkev 1600 letnico ustanovitve arhirejerskoga zbora.

Trgovina z deklicami v Belgradi. Kak poročajo belgrajski listi, je policija zadnji čas prišla na sled, da se vrši v zakotnih krčmaj trgovina z deklicami. Pred kratkim je nepričaküvano vdrila v takše krčme i je v njih našla prek 15 takših deklic, ki so bile v nesmiljenih rokaj razvüzdancov. Vse so bile pod 20. letom starosti. Deklice so zrabili s tem, da so njim obečavali dobre službe, gda pa so jih dobili v oblast, so jih zaprli, tak da več neso mogle iti vö v svet. Krčmari, gde se je trgovina vršila, bodo kaštigani.

Svet.

Pravlična zapüščina staroga morskoga ropara. Taljanski listi objavljajo poročila o pravličnoj zapüščim staroga morskoga ropara, šteroga rodbina žive po većini v Trsti. Povest se glasi: L. 1740 je iz Vittoria Venetta pobegno nekši Hriderik Da Re-Benet, ar je bio zavolo bratomora obsojen na žmetno kaštigo. Vstopo je kak mornar na nekšo beneško ladjo, štera je je opravlała švercarski poseo. Ob svojoj smrti je kapitan zapüsto ladjo i moštvo Da Re-Beneti, šteri se je potom vozo po vodaj med otokoma Sv. Mauricija i Madagaskara (na jugovzhodnoj strani Afrike) kak morski ropar. Nagrabo si je

Tak mora teda delati, kak da bi branila gospodinjö. A ne zaslužü.

Bota že sama videla siroteka.

— Zdj pa že istinsko moram iti — je na ednok pretrgala govor. Mogoče bo že polnoči. Ob petih moram biti na petaj.

— Neite Mari, ostanite tü, bojiva se; sta prosila deklo.

— Vüva tudi morata spati.

— Nemreva spati, če sva sama. Prinesi se posteo k nama.

— A ka bo pravila gospa?

— Zajtra itak ranö stanete. Te jo lahko vö ödnesete. Te se že ne bova bojala, če tudi bi se prebüdila. Znala bova, da ste vi pazili na naj.

Mari neje mela srca, da bi njima odpovedala. Notri je prinesla slamnjačo i vankiš, položila na zemlo blüzi dečjemü ležiščü.

— No tü je. Zdj pa lepo molita i lezita dol.

Deteti sta poklekneli sred postele i sta raztreseno zdrđrala Oča naš, Ki je v nebesaj, pri šterom je draga mati. K šteromi je zdaj stopo lübi oča.

Skuzoč sta se küšnola i sta naslonila mokre obraze na mrzle vankiše.

Jaj, kak trdi je te zdaj!

Mari jiva je gledala, dokeč neje videla, da je mirno, ednakomerno njüno dihanje. Zdj pa zdaj njima je na vüstajše zagrgao jokajoč glas; a za toga že nesta znala. Ze nesta videla, ne čütila, da njima duša vsigdar tam hodi okoli mrzloga groba.

(Dale).

velko bogastvo, se öženo i meo sina Frančiška Klandija. L. 1880 je na Madagaskari izbruhnola vstaja, v šteroj je da Re-Benet podpirao Anglijo. Gda je ta otok zapüstila, se je tudi Benet odselo na otok Sv. Mauricija, prle, pa je vložo svoje premoženje v vrednosti 75 milijon funt šterlingov pri Angleškoj indijskoj družbi. Na poti na Sv. Mauricija je bio Benet vmörjen. O tom je t. j. l. 1829 poročala tudi „Gazetta Ufficiale del Lombardo Veneto“ i pozvala dediče, naj se oglasijo. Dediči so poslali svoja potrdüia, a ta neso prišla na svoje mesto. Od tistöga časa so že večkrat probali, da bi prišli do svoje herbijske. Nazadnje so dediči — šterih je okoli 40 — ustanovili družbo i si vzeli fiškališe, da doženejo stvar do konca. Če se zapüščina izkaže kak istinska, dobi vsakši dedič do 200 milijon lir.

Število Indijancov v Ameriki. Štatistika, štero je izdelao indijanski urad v Ameriki, navaja število Indijancov v Združenih državaj Severne Amerike s 346.962. Prirastek zadnjega leta znaša 2619 oseb, prirastek zadnjih 11 let pa 16.283. Indijanski urad pristavla: „Po najböble zanesljivih podatkej je jako dvomljivo, da bi Indijanci na dnešnjem ozemli Zedinjenih držav od Kolumbovoga prihoda do dnes gda dosegli omenjeno število; posebno še, če vze-memo v račun tistih 60 jezer, šteri so se svojemi rodi odpovedali i se pomešali z drugim prebivalstvom.“

Kak se volilni imeniki uradno popravijo.

Po določbaj zakona o volilnih imenikaj mora občinski urad vsakše leto od 1. do 31. januara izvršiti uradne popravke. Letos pa se to mora zgoditi od 18. februara najkasneje do 11. marca.

Te poseo pa se izvrši sledeče: Župan pozove obč. tajnika i še nekolko obč. odbornikov i se z njimi posvetuje, štere volilce trbe nanövo vpisati, štere zbrisati. V stalni volilni imenik za parlament se na konci zapiše sledeče:

„Popravek po čl. 2 zakona o volilnih imenikaj.

Vpišejo se: — nato sledijo imena nanovo vpisanih.

Število volilcov — odračunajoč vse izbrisane — znaša: napiše število volilcov v računü i rečmi.

Uradno poročilo o stalnom volilnom imeniki morata podpisati bar dva obč. odbornika. Na njem mora biti tudi obč. pečat.

Zvün toga pa trbe še sestaviti poseben zapisnik, šteri se glasi:

„Zapisnik, sklenjen v občinskem uradi (n. pr. v Gomilicaj) ob priliki uradne poprave volilnoga imenika za parlamentarne volitve. — Navzoči: župan (pravimo Raj Marko), obč. odborniki (mogoče Kolenc Jožef i Ferenčak Jožef) ali obč. tajnik.... Sklenilo se je, da se izbrüšejo iz volilnoga imenika pod tekočov števä. (u. pr. 3.) Franc Vinčec, ar je vmoro; tek. št. ... (15.) Bitalanič Jüri, ar se je že pred 6 meseci stalno izselo iz naše občine; itd, itd.

Vpišejo se nanovo i tö pod tekočov števä. — se vpišejo nanovo vsi, ki že šest mesecov bivajo v vesi i so spunili 21. leto svoje starosti.

Vküпно se je zbrisalo.... volilcov. Prosimo, da okrožno sodišče vzeme te naš uradni popravke na znanje.

Datum.

Občinski pečat.

Podpisi župana, obč. odbornika, tajnika.

Te zapisnik morajo občinski odbori poslali najkasneje 11. marca 1925. okrožnoj sodniji.

Gde so občinski odbori razpüščeni i je postavljen gerent, odloča o popravkaj imenikov pristojno okrajno sodišče (člen 19. zak o vol. imenikaj).

VABILO na REDNI OBČNI ZBOR, ki ga bo imela kolektivna obrtna zadruga za dolnjelendavski okraj v Dolnji Lendavi dne 15. marca 1925. ob 10 uri v hotelu „Krona“ v Dolnji Lendavi.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednika.
2. Pregled blagajne.
3. Poročilo odbornikov.
4. Pristoj k Zvezi obrtnih zadrug.
5. Ureditev delovnega časa.
6. Slučajnosti.

Predsedstvo.

Odam svoje cingule; edne s pedalom št. 6., druge št. 4. Što šče küpiti, naj se javi pri: —
Štefani Panžol v Krištanovcih,
p. Vratišinci — (Medjimurje)

Svetovna politika.

Rusko-japonsko-kitajska zveza. Te tri države so sklenola — kak poročajo iz Berlina — 30 letno zvezno pogodbo, v šteroj urejajo medsebojne posle. Pogodba pravi: Za slučaj, da bi Amerika, Anglija ali Francija z vojaškov silov nastopila proti Kitajskoj, postavi Rusija za kitajsko armado 200 jezer možov. Japonska pa se zaveže, da te pomožni oddelki oboroži, opremi i oskrbi. Zato se Rusija odpove v hasek Japonske 50 odstotkom svojih deležov pri vzhodno kitajski železnici. Otok Sahalin postane po petih letih japonska lastnina, če Japonska zroči Rusiji štiri male križarke (ladje), veliko bojno ladjo, 30 motornih čunov i 7 malih bojnih ladij. Ta pogodba naj bi pomenila azijsko zvezó proti Ameriki, Angliji i Franciji.

Političen vmor v Sofiji. Dne 13. februara je bio na vulici vmorjen visokošolski profesor dr. Nikola Milev, poslanec demokratske stranke i glavni vrednik novin „Slovo“. Vmor naj bi povzročili zemloradniki.

Fr. Kolenc:

Prosvetni tečaj.

1. Uvodne reči.

Prosvetna zveza je organizacija, ki si je postavila za cilj, da bi pod svojov zastavov zbrala i združila vsa krščanska prosvetna društva v Sloveniji. Pod svoje okrilje šče spraviti podelna bralna društva i tudi dijaške i druge organizacije. To pa dela s tem namenom, da bi z združenimi močmi šli za cilom, šteroga so si postavila krščanska društva. Deli se Prosvetna zveza v dva okraja. Eden ma svoj sedež s Ljubljani, drugi pa v Maribori. Oba pa tvorita enoto i je Slovenija razdeljena samo zato, ar je tak ležej delati.

V denešnjem časi je društveno življenje potrebno. Potrebno je za verski, gospodarski, prosvetni i politični razvoj naroda. Da pa more društvo prav delovati i se tak bližati svojimi cili, je potrebno, da je v rokaj ljudi, ki so zmožni vodstva. Takših pa je posebno med prostim ljudstvom malo, ar nemajo virov, odked bi dobivali znanje.

Pri tom pa se ravno pokaže potreba prosvetne zveze. I ona tudi ravno zavolo toga proba pritegniti društva, da bi njim kazala pot, po šteroj morajo hoditi. Ustanovila se je zato, da bi se posamezna društva mela na koga obračati.

Prosvetna zveza šče biti vzgojiteljica ljudstva i v te namen porabi vse pripomočke, ki so njoj dani. Edno glavnih sredstev je prirejanje poslovnih i prosvetnih tečajov, šterih se morajo udeleževati odposlanci vseh društev, ki so v prosvetnoj zvezi včlanjena.

Takši tečaj je priredila Prosvetna zveza v Maribori od 28 ga do 30-ga decembra preminóčega leta. Namen tečaja je bio, podati voditelom raznih društev fundamentalne misli za vodstvo društva. Tečaja sem se vdeležo tudi jaz kak odposlanec ednoga — ne prekmurskoga — društva.

Gda sem se pelao na tečaj, še mi niti na miseo neje prišlo, da bi popisao, ka se je na njem godilo. Komaj pa se je tečaj začno i so nastopili prvi govorniki, mi je nekaj pravilo, da bi bilo dobro, če bi tudi Prekmurci znali kaj od vsega toga. Premišlúvao sem, kak naj bi zvedali za vse to i na miseo so mi prišle Novine. I včasi sem se odločo, da popišem, ka bom na tečaju čuo.

I zdaj to včinim. Na podlagi predavanj, ki sem jih na tečaju poslušao, bom probao podati nešterne misli, ki so važne za vsako društvo. Pri nas je društev še malo. Zato pa bi rad posvedočo, da je društvo potrebno i s tem dosežno, da bi tudi mi Prekmurci začutili potrebo po društvaj. Ar pa brez navodil neje mógoče društva ustanoviti, ustanovljenoga pa ne uspešno voditi, podam tudi nešterna navodila, ki bodo v pomoč pri ustanavljanji i vodstvi društev. Pripomnim pa, da društveno življenje neje tak žmetno, kak si vnogi mislijo. Človek mora meti trdno volo, veselje do dela i malo požrtvovalnosti i ne zboji se nikših težav. Četudi je v začetki malo več truda, človek to rad pozabi, gda vidi, da se neje mantrao zaman, nego njegovo delo rodi sad.

Skoz 1000 let smo živeli ločeno od svojih slovenskih bratov. Bili smo pod drugimi razmerazmi, štere neso zahtevale tudi dopušcale neso društvenoga življenja. Zdaj pa je inaci. Razmere so se spremenile. Združili smo se z ločenimi brati, ki majo vnogo stvari, šterih mi še nimamo. Pridobiti pa si jih moramo, če njim ščemo biti ednaki. Med drugim je tudi društveno življenje, štero nas lahko zbliža. Zato je zadnji čas, da se genemo. Društva, čitalnice, ki so že ustanovljena, naj ne zaspijo, gde jih pa še ne, tam se naj ustanovijo. I namen mojih vrstic bo, vzbuditi misleo za ustanavljanje društev.

(Dale.)

Zanimivosti.

Hladnokrvnost. V francoskom varasi Nancy so odsekali glavo pred kratkim Franci Salvador. L. 1920 je vmoro svojega vojaškoga tovariša Deladilla i je skrio sledove vmora s tem, da je napravó eksplozijo. Leto na to je vmoro drugoga tovariša, Roussela, ga je oropao i povzročo pa eksplozijo. Lani so ga obsodili na smrt. Vnogi so se potegúvali za njega, posebno njegov prejšnji polkovnik, pod šteroga povelstvom se je obsojenec jako odlikúvao; a vse zaman, predsednik republike je smrtno obsodbo pótrdo. Salvador je šo v smrt jako hladnokrvno. Spao je celo noč; gda so zazvzali, se je skrbno obleko, si je nažgao cigareto, je prečeo bratovo pismo, je napisao dve pismi, edno brati, drugo zaročenki, se je spovedao, je šo k obhajili i se izročo krvniki. Pravo njim je, naj se paščijo, ar ga zebe. S trdnim stopanjom je stopo na smrtvaški óder i je obino duhovnika, šteri njemi je kak zadnjo tolažbo povedao, da njemi je oča odpústo.

Čuden pogreb. Vršo se je pred nekaj tedni v Italiji bliži Mantove. Naročo si ga je čudak skopec Dal Collo. Bilo je kak pred fanšekom. Naprej je šo nekši šalivec, drevo so nosili štirje cestni pometaći. Pred krčmov so se stavili i so priredili gostijo, pune kupice so metali na drevo. Do cintora je igrala muzika vesele marše.

Prerokúvanje iz forme nog. Znajšeo je francoski doktor Dorban. On pravi: tenka i vednaka noga razodeva bojazlivca, pa tudi zmiseo za red; velki palec lehkomišelnost i nemarnost; močen palec nagle čemere; če je palec daleč vkraj od drugih prstov, pomeni to hüdodelsko naravo, pa ne v vsakšem slučaju.

Gospodarstvo.

1. Zrnje. V Novom Sadi:

100 kg. pšenice	400 Din.,
„ žita	300 „
„ ovsa	300 „
„ kukorice	180 „

2. Živina:

govenska:	teoci:	svinje
v Zagrebi 1 kg.	24—27 D.	25—29 D.
v Ljubljani „	20—23 D.	25—27 D.
	20—25 D.	

3. Krma.

Sena m. 90—125 D., slame m. 70—100 D.

Zagrebečka borza

dne 26. februara 1925.

Amerikanski dolar, 1 dolar	D. 59 25
Austrijska krona, 100 K	D 0.0875
Čeho-Slov. krona, 1 K	D 1 818
20 kronski zlat	D 226.75
Francoski frank, 1 frank	D 3.235
Madjar. K 100 (nova em.)	D 0 085
Švic. fran., 1 fr.	D 11 94
Talijanske lire, 1 lira	D 2.535

Zürich:

Dinar, 100 Din Sv. frcs 8.35

Skoro nova parna žaga

„Vollgater“ z vsemi pritklinjami vred stoječa v bližini Bleda ob Savi na Gorenjskem se pod ugodnimi pogoji takoj proda. Cenjene ponudbe oz. vprašanja pod „parna žaga“ na upravo lista.

Pozor zemljiški kupci!

Proda se na lepem kraju 10 m od železniške postaje na Štajerskem prek Mure eno lepo posestvo s hižo vred; je nekaj vinograda, njiv in senožeti, leposadno mlado drevje; živina. Vse lepo urejeno. Kdor želi kupiti, naj se oglasi za podrobnejša pojasnila v pekarni

VEKOSLAV KRALJ Beltinci.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDAVALA
plača najbolje dolarje
in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

Samostalno prekmursko katoličansko podporno društvo sv. Križ Chicago III:

je najbolše društvo za prekmurske Slovence v Chicagi. Kotrige društva postanejo lahko kat. Slovenci, moški od 16. do 50. leta, ženske od 16. do 45. leta starosti. Kotrige plačajo ednok pristopnino 1 Dol. i mesečno 1 Dol. i zato dobi vsakša betežna kotriga prvij 6 mesecov 1 Dol. podpore za vsaki den, nadalnje 3 mesece pa 50 centov na den. Če je kotriga ešče duže betežna, zvoli se njoj podpora na mesečnoj seji. Za smrtino plača društvo zdaj 350 Dol., kda bo pa več kak 200 kotrig, pa 500 Dolarov. Gotovščine ma društva 5000 Dol. kotrig 170. Želemo, ka bi bilo skoro 200 kotrig. Društvo skrbi za lepi sprevod i cerkveni pokop i bo pomagalo pri deli za prekmursko slovensko faro v Chicagi i priporoča vsem kotrigam, da si naročijo prekmursko glasilo „Novine“ v šterij objavlja društvo svoje oglase. Novine se naročijo pri Klekl Jožefi, vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje, Jugoslavija i se dobijo tudi pri društvu. Društvene seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci ob 3. vóri na numeri 1804. Šo Racine Avenue, Chicago III. Opominamo vse prekmurske Slovence, ki so ešče nej ali so že v kakšem društvu, naj pristopajo k tomi lepomi društvu, štero pomaga kotrigam v potrebaj.

Odbor za leto 1924:

Predsednik Martin Kelenc, podpredsednik Štefan Ros, tajnik Mhael Gjorek, podtajnik Jožef Čurič, blagajnik Štefan Jakšič, paziteo betežnih Štefan Kavaš, nadzorni predsednik Matjaš Zver, račune-voditeli Štefan Ritlop i Paveo Tkalec, paziteo društva Anton Markoja, vratar Jožef Trajbar.

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“ pri ERDŐŠY BARNABAŠ, trgovci z paprirom i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Podpirajte Novine!

Hranilnica i posojilnica v Črensovcih

r. z. z n. z. uradije vsako nedelo ino svetek.

Obrestuje hranilne vloge (navadne) po 8%;
vezane vloge proti šest mesečnoj odpovedi
pod 5000 Din po 9%, vezane vloge od 5000 Din
naviše pa po 9½%.

Vlog stanje je že nad dva milijona.

Kmetski penezi se naj vložijo v kmetske hranilnice i naj služijo v hasek našemi kmetskomu ljudstvi. Zavupajte nam peneze, za štere dobro stojijo naši kmetje z vsov svojov vrednostjov, ka večim sirotam je lejko posodimo na fal intereš.